

Smaa Meddelelser.

Levetidens Af- eller Tiltagen (efter Kolb). Tidligere plejede man, maaske under Indflydelse af visse fra Biblen modtagne Indtryk, at antage, at Menneskene i gamle Dage opnaaede en meget højere Alder end nu. Det Grundløse i denne Forestilling er nu almindeligt anerkjendt. Men saa gik man over til den modsatte Yderlighed, og man opstillede de mest glimrende Beregninger som Bevis for en stærk stigende Livsvarighed. Allerede d'Ivernois kaldte dette «de Doktrinæres Yndlingssthese». I den nyeste Tid er det imidlertid bevist, at disse Beregninger hvile paa et falsk Grundlag, og at Resultaterne derfor ere uholdhare. Et matematisk Bevis for den paastaaede Forlængelse af det menneskelige Liv lader sig ikke opstille.

Dr. Engel har udregnet, at den gjennemsnitlige Alder, i hvilken Døden indtraf, var

	For Mænd.	For Kvinder.	Tilsammen.
1816—20 . .	26,41 Aar.	28,80 Aar.	27,57 Aar.
1821—30 . .	27,19 —	29,66 —	28,39 —
1831—40 . .	27,41 —	29,33 —	28,34 —
1841—50 . .	26,21 —	28,30 —	27,23 —
1851—60 . .	25,24 —	27,63 —	26,40 —

I disse Beregninger ere ogsaa de Børn medregnede, der dø i det første Aar. Da Dødeligheden her imidlertid her er særlig stor, blev der anstillet andre Beregninger, i hvilke kun de Døde over 1 Aar medtages. Herefter fik man følgende Resultat:

Smaa Meddelelser.

Levetidens Af- eller Tiltagen (efter Kolb). Tidligere plejede man, maaske under Indflydelse af visse fra Biblen modtagne Indtryk, at antage, at Menneskene i gamle Dage opnaaede en meget højere Alder end nu. Det Grundløse i denne Forestilling er nu almindeligt anerkjendt. Men saa gik man over til den modsatte Yderlighed, og man opstillede de mest glimrende Beregninger som Bevis for en stærk stigende Livsvarighed. Allerede d'Ivernois kaldte dette «de Doktrinæres Yndlingssthese». I den nyeste Tid er det imidlertid bevist, at disse Beregninger hvile paa et falsk Grundlag, og at Resultaterne derfor ere uholdhare. Et matematisk Bevis for den paastaaede Forlængelse af det menneskelige Liv lader sig ikke opstille.

Dr. Engel har udregnet, at den gjennemsnitlige Alder, i hvilken Døden indtraf, var

	For Mænd.	For Kvinder.	Tilsammen.
1816—20 . .	26,41 Aar.	28,80 Aar.	27,57 Aar.
1821—30 . .	27,19 —	29,66 —	28,39 —
1831—40 . .	27,41 —	29,33 —	28,34 —
1841—50 . .	26,21 —	28,30 —	27,23 —
1851—60 . .	25,24 —	27,63 —	26,40 —

I disse Beregninger ere ogsaa de Børn medregnede, der dø i det første Aar. Da Dødeligheden her imidlertid her er særlig stor, blev der anstillet andre Beregninger, i hvilke kun de Døde over 1 Aar medtages. Herefter fik man følgende Resultat:

	Mænd.	Kvinder.	Tilsammen.
1816—20 . .	36,65 Aar.	37,67 Aar.	37,14 Aar.
1821—30 . .	38,01 —	38,76 —	38,37 —
1831—40 . .	36,83 —	37,64 —	37,23 —
1841—50 . .	35,85 —	36,89 —	36,37 —
1851—60 . .	35,14 —	36,69 —	35,91 —

Dr. Engel bemærker hertil: «Disse Tabeller ville være et Sørgebudskab for Mange, da de rive Folk ud af tidlige Illusioner. Deres Indhold er ogsaa overraskende. De modbevise, støttet paa saa store Tal, som ingensinde og intetsteds ere blevne anvendte til lignende Arbejder, den sæde Tro, at den med de Dødes Gjennemsnitsalder indentificerede Middellevetid stadig skulde tillage eller være tiltagen.» Den nævnte Forfatter søgte selv at faa et gunstigere Resultat ved at anstille Beregninger efter en anden Methode, — dog uden Held.

Marc d'Espine, der tidlige havde glædet sig over Levetidens Tiltagen i Genf siden Aaret 1561, maatte dog i Aaret 1847 erklære: «Den gjennemsnitlige Alder synes her i de sidste 30 Aar at have naaet sit Højdepunkt og ikke at være i Stand til at komme videre. Livssandsynligheden er efter mine Tabeller (Resultater fra 1838—45 i hele Kantonnet) 43,62 Aar; efter Heyer var den 1814—30 47,21 Aar; efter Mallet (Byen alene) 1814—33 45,08 Aar.» Altsaa ogsaa her en Tilbagegang i den sidste Periode.

Uagtet det er umuligt at komme til matematisk sikre Resultater, saa er det dog utvivlsomt, at der i de sidste Aartier i det Mindste ikke har fundet noget betydeligt Fremskridt Sted. Men en Forlængelse af Levetiden i de sidste to eller tre Aarhundreder er dog i højeste Grad sandsynlig.

Dødeligheden mellem Børn er som bekjendt overalt meget stor og da især i det første Aar, men i de forskjellige Lande er der dog stor Forskjel i saa Henseende. Dr. G. Mayr beregnede, at der i 50'erne og 60'erne paa 100 Levendefødte i det første Aar kom Dødsfald: